

תת"ע (אילת) 12084-12-24 - מדינת ישראל נ' עלי חאג'

תת"ע (אילת) 12084-12-24 - מדינת ישראל נ' עלי חאג'שלום אילת

תת"ע (אילת) 12084-12-24

מדינת ישראל

נגד

עלי חאג'

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת

[25.09.2025]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור על פי האמור, נהג המבקש ועקף רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47 (ה) 5 לתקנות התעבורה.

בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון.

1. לטענת ב"כ המבקש, מדובר על עבירה שתועדה ע"י שומר דרך, ומרשו לא נהג ברכב, אלא אשתו, וזאת על אף שהוא המחזיק ברכב. כמו כן, נטען כי הדבר נודע למבקש רק לאחר שפנה לחידוש רישונו במשרד הרישוי, וזה פנה אל בא כוחו. עוד נאמר כי לא קיבל הוא כל הזמנה, וכי באישור המסירה המופיע במערכת סרוק שם אחר, ואף צוין על אישור המסירה "מען בלתי מספיק". כמו כן, טען ב"כ המבקש לעיוות דין ולענישה יתירה, באם לא תתקבל הבקשה.

2. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה המבקש זומן כדין ונשלח אל המבקש. המשיבה אף צירפה אישור מסירה חתום. עוד נטען כי המבקש לא העלה כל קושי ראייתי, המצדיק את קבלת הבקשה וכי העונש הינו הולם, וכן כי יש לתת משקל לעקרון סופיות הדיון. המשיבה צירפה את אישור המסירה.

דיון

3. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

4. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

5. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

6. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. מעיון באישור המסירה, אותו צירפה המשיבה ניתן להווכח כי שמו של המבקש מתנוסס שחור על גבי לבן, כמו גם כתובתו ופרטיו האישיים, ואף חתימתו מצויה בו, וכן התאריך נקוב על גביו.

הגם אם נסרק אישור מסירה אחר אל המערכת, הרי שיודע המבקש היטב כי נתקבל האישור וחתום עם שמו. טענתו שלא קיבל זימון, איפא, אינה מתקבלת, נוכח חתימתו על אישור המסירה, ולאחר עיון בדבר הדואר, נראה כי הוא נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש ומקים את חזקת המסירה.

יפים לעניין זה הם הדברים הבאים, אשר נאמרו ברע"פ 8604/15, חנא נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו 16.12.15 : כלל הוא, כי משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר, הנוגע לזימונו של נאשם לדיון בעניינו, קמה "חזקת המסירה", לפיה עובר הנטל אל כתפיו של האחרון, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאינן תלויות בו... במקרה דנא, שוכנעתי כי, אמנם, עלה בידי המשיבה להציג אישור מסירה, לפיו דבר הדואר נשלח ממשטרת ישראל אל המבקש, בהתאם לכתובת שנמסרה על-ידו, כאשר דבר דואר זה לא נדרש על-ידי המבקש. במצב דברים זה, עבר הנטל הראיתי אל שכמו של המבקש, ומשלא השכיל האחרון להוכיח כי דבר הדואר לא הגיע לידו, לא נפל כל פגם בהרשעתו בדיון.

באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידיו היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדיון.

7. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

8. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גייאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

9. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.

10. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

11. נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

12. הבקשה נדחת.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו, 25 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.